

Sygn. akt IX U 1663/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 21 lipca 2016 r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia (...)**
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

Sędzia

Sygn. akt IX U 1663/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.07.2016r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

odmówił K. K. ponownego ustalenia wysokości emerytury ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury w myśl art. 110a ustawy o emeryturach i rentach wynosi 238,98% i jest niższy niż 250% bo za okresy

od 15.04.1966r do 15.10.1968r oraz od 11.11.1970r do 24.04.1971r i od 13.12.1971r do 31.12.1979r wobec braku dokumentacji jako podstawę wymiaru składek przyjęto kwotę minimalnego wynagrodzenia.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Zarzucił, że nie może ponosić ujemnych skutków obowiązujących w latach minionych przepisów pozwalających na nie przechowywanie dokumentów dotyczących uzyskiwanych zarobków.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

K. K. od 13.12.1996r jest uprawniony do emerytury. Ubezpieczony był zatrudniony w KWK „(...)” na następujących stanowiskach:

pomocy górniczej od 13.12.1971r do 31.01.1974r

młodsze górnika od 1.08.1974r do 30.12.1996r.

Nadto udokumentował on następującą ilość dniówek zaliczanych w wymiarze półtora krotnym:

285 od 1.08.1974r do 30.06.1975r

1024 od 1.07.1975r do 31.12.1980r

4195 od 1.01.1981r do 30.12.1996r

W dniu 12.08.2016r ubezpieczony złożył kolejny wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury.

Wraz ze wcześniejszym wnioskiem złożył zaświadczenie o wynagrodzeniu i zatrudnieniu sporządzone na podstawie kartoteki zarobkowej za lata od 1980-1996 (akta rentowe).

W aktach osobowych ubezpieczonego znajdują się adnotacje o sumie zarobków ubezpieczonego za okres od XI.1977r do I.1978r – 24738zł oraz za okresy od III-V.1979r – 26333 zł, jako podstawę obliczenia zasiłku chorobowego oraz adnotacje o wypłaconych premiach w dniu 15.08.1972r – 400 zł i 15.01.1978r – 800 zł oraz stawka wynagrodzenia od 1971r – 88 zł (akta osobowe).

Ubezpieczony pracował jako górnik strugowy oraz górnik kombajnista. Pracował w systemie trzymianowym i był wynagradzany w systemie akordowym. W KWK „(...)” występowało bardzo wysokie zagrożenie metanowe. Na jego wynagrodzenie za pracę składało się oprócz wynagrodzenia akordowego również dodatkowe wynagrodzenie z „Karty Górnika”, dodatek za pracę na zmianie drugiej i nocnej, deputat węglowy za 8 ton oraz okazjonalne premie i dodatek za pracę w dwie lub trzy niedziele w miesiącu (zezn. ubezp. k. 16a akt sprawy).

Przy przyjęciu, że ubezpieczony otrzymywał co najmniej wynagrodzenie zasadnicze w stawce dziennej, dodatek za pracę w dwie niedziele w miesiącu, wynagrodzenie z „Karty Górnika”, deputat węglowy i dodatek nocny oraz premię wypłaconą 15.08.1972r wynosiło ono:

- w 1972r

I – III

88 zł x 27 dni x 3 miesiące = 7128

dodatek za niedziele

$88 \text{ zł} \times 2 \text{ dni} \times 3 \text{ miesiące} = 528$

IV – XII

$88 \text{ zł} \times 27 \text{ dni} \times 9 \text{ miesięcy} = 21384$

dodatek za niedziele

$88 \text{ zł} \times 2 \text{ dni} \times 9 \text{ miesięcy} = 1584$

Karta Górnika

$6,40 \text{ zł} \times 27 \text{ dni} \times 9 \text{ miesięcy} = 1555,2$

dodatek nocny

$(7128 + 21384) \times 3 \times 20\% = 1900,8$

deputat węglowy od X

$550 \text{ zł} \times 8 \text{ t.} \times 12 \text{ miesięcy} \times 3 \text{ miesiące} = 1100$

premia 400 zł

łącznie 35580 : 30108

118,17%

- 1973r

I – XII

$88 \text{ zł} \times 27 \text{ dni} \times 12 \text{ miesięcy} = 28512$

Karta Górnika

$28512 \times 10\% = 2851$

dodatek za niedziele

$88 \text{ zł} \times 2 \text{ dni} \times 12 \text{ miesięcy} = 2212$

dodatek nocny

$28512 ; 3 \times 20\% - 1900,8$

węgiel 4400zł

łącznie 39875,80 : 33576

118,76%

- 1974r

I

$88 \text{ zł} \times 27 \text{ dni} = 2376$

Karta Górnika

$$2376 \times 15\% = 356,4$$

dodatek za niedzielę

$$88 \text{ zł} \times 2 \text{ dni} = 176$$

II – VII

$$112 \text{ zł} \times 27 \text{ dni} \times 6 = 18144$$

Karta Górnika

$$18144 \times 15\% = 2722$$

dodatek za niedzielę

$$112 \times 2 \times 6 \text{ m.} = 1344$$

VIII – XII

$$124 \times 27 \times 5 = 16740$$

Karta Górnika

$$16740 \times 15\% = 2511$$

dodatek za niedzielę

$$124 \times 2 \times 5 = 1240$$

dodatek nocny

$$(2376 + 18144 + 16740) : 3 \times 20\% = 2484$$

węgiel 4400

łącznie 52493 zł : 38220

137,34%

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony od podstawy wymiaru składek ubezpieczonego wykazanych w zaświadczeniu o wynagrodzeniu wynoszą:

1980zł – 235,51%

1981r – 219,13%

1982r – 296,83%

1983r – 314,61%

1984r – 329,46%

1985r – 317,43%

1986r – 333,39%

1987r – 359,79%

1988r – 317,15%

1989r – 272,61%

1990r – 257,69%

1991r – 234,08%

1992r – 219,73%

1993r – 233,79%

1994r – 260,27%

1995r – 221,03%

1996r – 239,25%

łącznie 4675,81%

Po dodaniu do tego wskaźników wysokości podstawy wymiaru za lata

1972 – 118,17

1973 – 118,76

1974 – 137,34

łącznie wynosi on 5050,08% : 20, co daje za wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 20 lat 252,50%.

Sąd oparł owe wyliczenia na wyliczeniach dokonanych przez biegłego w zakresie odtworzonych zarobków za lata 1972, 1973 i 1974 korygując jedynie liczbę dni roboczych w miesiącu z 26 do 25 oraz korygując opinię z zakresu przyjęcia przez biegłego zaliczonych wykazanych przez pracodawcę zarobków za lata 1982 – 1987 (k. 32-38 akt spr.).

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie w świetle art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016, poz. 887).

Ubezpieczony udokumentował podstawę wymiaru składek za 17 lat (1980-1996) z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek przypadających w części po przyznaniu emerytury na podstawie zaświadczenia o wynagrodzeniu i zatrudnieniu. Zachodziła zatem konieczność odtworzenia podstawy wymiaru składek jedynie za 3 lata.

Biegły sporządzając opinię przy odtworzeniu zarobków za wcześniejszy okres zatrudnienia przyjął tylko te składniki wynagrodzenia, które wynikają z dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych lub wynikają z układu zbiorowego pracy i które miały charakter stały i w tych uregulowaniach był wskazany sposób ich wyliczenia.

Sąd z doświadczenia życiowego i zawodowego ma informacje, że w latach 70-tych do czasu strajków górniczych w VIII.1980r co najmniej w dwie niedziele w miesiącu pracowano w kopalniach i prowadzone było wydobywanie lub remonty.

Wobec zastrzeżeń organu rentowego, że przeciętnie było 25 a nie 26 dni powszednich w miesiącu, w które się pracowało, Sąd skorygował wyliczenie biegłego o jeden dzień pracy w miesiącu i wyliczony z lat 1972, 1973, 1974 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru był na tyle wysoki, by łącznie za 20 lat przekroczył 250%.

Zauważyć jednak należy, że to wyliczenie dokonane przez biegłego jest niepełne bo zważywszy na ilość dniówek przepracowanych w przodkach, pracę w charakterze górnika strugacza i kombajnisty ubezpieczony pracując w przodkach świadczył pracę w dużym zapyleniu i powinien mu być także doliczony za dni pracy w przodkach dodatek za pracę w warunkach szkodliwych a także dodatek za pracę w warunkach niebezpiecznych (tzn. dodatek gazowy) bo w KWK „(...)” występowało duże zagrożenie wybuchem metanu.

Sąd uznał za bezprzedmiotowe odnoszenie się do zastrzeżeń organu rentowego do wyliczeń dokonanych w opinii biegłego za lata 1975 i następne bo te odtworzone zarobki nie zostały przez Sąd uwzględnione do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20-tu lat.

Mając powyższe na względzie Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w pkt 1 wyroku.

Na mocy art. 98 kpc Sąd orzekł o kosztach postępowania uwzględniając, że odwołanie złożył przez zawodowego pełnomocnika (radca prawny) w sierpniu 2016r.

Sędzia: